

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

ligere vil udvikle et Samarbejde mellem Banerne og Bilerne og vil give Publikum Adgang til frit at vælge mellem Baner og Biler paa samme Billet inden for visse Strækninger. Dette vil ogsaa medføre, at man maa have Bilerne i Forbindelse med S-Banen, og jeg tror derfor, man indtil videre skal nøjes med det, der her er tilvejebragt Mulighed for, og saa afvente Udviklingen i den kommende Tid.

Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen omtalte Lyntogene og nævnte den Ængstelse, der maaske var til Stede i visse Kredse med Hensyn til Brandfaren, og det ærede Medlem bad om en Udtalelse herom.

Jeg vil gerne paa denne Foranledning sige, at efter hvad der foreligger oplyst for mig, er der ingen Grund til at nære særlig Frygt for Lyntogene i saa Henseende. Der er foretaget visse Ændringer med Hensyn til Lyntogenes tekniske Underbygning, som formentlig vil tilvejebringe bedre Forhold i kommende Snevintre, saa at man ikke saa let gennem Snefygning faar Vanskeligheder med Motorerne, som Tilfældet har været indtil nu. Jeg tør altsaa berolige det ærede Medlem — og dermed ogsaa andre —, idet der absolut ingen Grund er til at tro, at Lyntogene skulde være mere brandfarlige end andre Tog.

Det ærede Medlem ønskede endvidere oplyst, om det var muligt at tilvejebringe bedre Adgangsforhold til Lyntogene og dermed selvfølgelig ogsaa bedre Udgangsforhold. Spørgsmaalet har været rejst og undersøgt og er for øvrigt for Tiden vist til Undersøgelse paa ny, men der er mange Vanskeligheder forbundet dermed som Følge af Vognenes særlige Konstruktion. Jeg indrømmer, at det vilde være ønskeligt, om man kunde tilvejebringe lettere Adgang til og bedre Udgang fra Lyntogene; men, som sagt, Teknikerne mener, at der er meget store Vanskeligheder forbundet dermed.

Det ærede Medlem Hr. Rager spurgte, om 20 og 25 Øres Billetterne, som er omtalt i Udvalgsbetænkningen, men som ikke er nærmere omtalt af mig i min Fremsættelsestale og ej heller i Lovforslaget, ikke skulde føres ud i Livet. Det er Hensigten. Det er Hensigten at tilvejebringe 3 Billettyper paa Bybanen: en 20 Øres Billet, som giver Adgang til en Tur inden for hele Bybanenettet, en Billet til 25 Øre, som giver Adgang til Kørsel frem og tilbage inden for en Time, og en Billet til 30 Øre, som giver Adgang til kombineret Benyttelse af Bybane og Sporvogne inden for et Tidsrum af en Time. De to første Billettyper kan gennem-

føres administrativt, og derfor er de ikke nærmere omtalt hverken i Fremsættelsestalen eller i Lovforslagets Bemærkninger, men Hensigten er at gennemføre dem begge.

Jeg udtaler min Glæde over, at det er lykkedes Statsbanernes Repræsentanter at komme til Forstaaelse med Sporvejenes Repræsentanter. Det Samarbejde, som her indledes mellem Københavns Kommunes Sporveje og Statsbanerne, anser jeg for at være meget værdifuldt og til megen Nytte for Befolkningen. De Punkter, som er drøftet i Betænkningen, men som ikke er ført ud i Livet, idet man ikke har udarbejdet konkrete Forslag, vil fremdeles være egnede til en fortsat Overvejelse mellem Statsbanerne og Sporvejene, og jeg haaber det maa blive muligt senere at udvide dette Samarbejde.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Rager i, at jo bedre Trafikforholdene tilrettelægges, jo mere Brug gør man af Trafikmidlerne, og jo større Indtægt faar man af disse Trafikmidler.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. F. Ulrichsen: Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Rager i en Række af de Betragtninger, han fremkom med, og navnlig i, at det maa betragtes som en Kendsgerning, at i de store Byer, der ikke er tilstrækkelig store til at have Bybane, er Sporveje det eneste rationelle Middel, det eneste Trafikmiddel, der kan benyttes til Afvikling af Toptrafikken, og det for Befolkningen billigste Befordringsmiddel. Derimod er jeg ikke ganske enig med ham i hans Syn paa Spørgsmaalet om Indførelse af Ruteautomobillinier til Københavns Centrum. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Rager i, at Byens Grænse ikke skal være det Sted, hvor det ene Sæt Trafikmidler hører op og det andet Sæt Trafikmidler begynder. Og jeg tror, at Københavns Kommune ved forskellige Lejligheder paa dette Punkt har drevet en dogmatisk Politik — derom kan vi let blive enige; der er f. Eks. ingen Tvivl om, at det, at en Linie som Linie 16 blev ført ud til Søborg, var naturligt og rimeligt, og at man ikke burde have skabt Vanskeligheder for en saadan Tilknytning af Oplandet til Storstaden. Men jeg tror, det ærede Medlem Hr. Rager vil være enig med mig i, at der ikke er nogen Færdelstekniker eller Økonom; der vil mene, at det vil være praktisk eller heldigt at føre en Trolleylinie fra